

ninger til en række politiske og religiøse spørgsmål, og disse tilkendegivelser fremstår som autoriseret af organisationen.

Der er ikke ved undersøgelsen fremkommet sikre oplysninger om, hvorvidt der gælder særlige regler vedrørende det indbyrdes forhold medlemmerne imellem. Der foreligger dog visse oplysninger om Hizb-ut-Tahrirs organisation og struktur. Hizb-ut-Tahrir opererer ikke selv med begrebet medlemskab, ligesom der efter det oplyste ikke findes fortegnelser over personer med tilknytning til Hizb-ut-Tahrir.

Der er ikke i forbindelse med undersøgelsen fremkommet oplysninger om, at der skulle findes egentlige vedtægter for Hizb-ut-Tahrir. Der er dog ved tyske myndigheders efterforskning, som der i undersøgelsen nærmere er redegjort for, fremkommet oplysninger om, hvorledes Hizb-ut-Tahrir er organiseret internationalt. Der er endvidere tilvejebragt oplysninger om, at der findes en ledelse af Hizb-ut-Tahrirs danske afdeling.

Det må lægges til grund, at Hizb-ut-Tahrirs talsmand er den eneste, der kan udtale sig på vegne af Hizb-ut-Tahrir i Danmark. Dette bestyrkes af de oplysninger, som er fremkommet ved straffesagen mod den pågældende. Talsmanden har således under sagen forklaret, at Hizb-ut-Tahrir har en fastlagt struktur og organisering, og at han selv er repræsentant for Hizb-ut-Tahrir og den, der har ret til at udtale sig til pressen.

Det kan således med rimelig sikkerhed antages, at der inden for organisationen er fastsat regler om, hvem der må udtale sig på organisationens vegne. Af Københavns Byrets dom af 23. oktober 2002 fremgår blandt andet følgende:

»Efter den forklaring, der er afgivet af tiltalte, sammenholdt med den fremlagte dokumentation, herunder brevet af 4. oktober 2001 stilet til en række medier i Danmark, lægger retten til grund, at tiltalte er talsmand og repræsentant for foreningen Hizb-ut-Tahrir i Danmark. For Hizb-ut-Tahrir i Danmark er der en fast struktur og organisering, og tiltalte har opgaver, der er et led i den overordnede ledelse og organisering af Hizb-ut-Tahrir i Danmark.«

Der ses ikke at foreligge oplysninger om, at Hizb-ut-Tahrir retligt har optrådt som sagspart f.eks. i retssager.

Der er ikke ved undersøgelsen fremkommet oplysninger om Hizb-ut-Tahrirs finansielle virkemåde eller økonomi, som kan lægges til grund

ved en vurdering af, om der er tale om en forening i grundlovens forstand. Der er således ikke bevismæssigt grundlag for at antage, at der findes en særlig udsondret formue, som alene tilhører organisationen Hizb-ut-Tahrir.

Der er ved undersøgelsen fremkommet en del oplysninger, der peger på, at Hizb-ut-Tahrir i Danmark kan siges at være en forening.

Der må i den sammenhæng lægges vægt på, at Hizb-ut-Tahrir ved sine publikationer tilkendegiver internationalt at være en organisation, der over hele verden arbejder for det samme definerede formål.

Det kan endvidere tillægges vægt, at Hizb-ut-Tahrir på internettet har en hjemmeside, der ved sit domænenavn, sit layout og sin udstederbetegnelse fremstår som organisationens hjemmeside. Endvidere har en række publikationer og indkaldelser til demonstrationer været underskrevet med *Hizb-ut-Tahrir Danmark* eller *Hizb-ut-Tahrir Skandinavien*.

Endelig må der lægges vægt på, at Hizb-ut-Tahrirs talsmand betegner sig som talsmand for Hizb-ut-Tahrir i Danmark, hvilket ifølge hans forklaring i forbindelse med straffesagen mod ham for overtrædelse af straffeloven § 266 b indebærer, at han repræsenterer Hizb-ut-Tahrir udadtil og er den, der har ret til at udtale sig til pressen. Han forklarede endvidere, at han har opgaver, der er et led i den overordnede ledelse og organisering i Danmark. Dette blev ved dommene lagt til grund af både by- og landsretten. Endvidere blev det ved dommene lagt til grund, at der for »foreningen Hizb-ut-Tahrir i Danmark« er en fast struktur og organisering.

Det må efter en samlet vurdering på baggrund af de gennemførte undersøgelser antages, at det er sandsynligt, at der i en eventuel sag om opløsning af Hizb-ut-Tahrir efter grundlovens § 78 vil kunne føres det fornødne bevis for, at Hizb-ut-Tahrir i Danmark opfylder grundlovens betingelser for at kunne betegnes som en forening.

2.2. Vurdering af muligheden for at føre bevis for, at Hizb-ut-Tahrir som forening har et ulovligt øjemed eller virker ved vold m.v.

Som følge af den vide formulering af grundlovens § 78, stk. 1 og 2, og fraværet af væsentlige fortolkningsbidrag i forarbejder og retspraksis er det vanskeligt præcist at redegøre for indholdet og rækkevidden af bestemmelserne.